

Arrest

nr. 221 138 van 14 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 7 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2019.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. ORAIBI, loco advocaat S. VAN ROSSEM, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Vietnamees afkomstig uit Tha Hai Bin, een dorp in de provincie Hue, in Centraal-Vietnam. Begin jaren negentig (1991) bent u in het spoor van duizenden andere Vietnamezen vertrokken als bootvluchteling naar Hongkong. Volgens uw verklaringen waren uw motieven om naar Hongkong te vertrekken de volgende: u stelde dat u tegen het autoritaire communistische regime was in Vietnam en dat u een aantal keer door de politie zou geslagen zijn. Zo werd u een keer geslagen door de politie nadat u een klacht had ingediend tegen een corrupt ambtenaar. Van 1993 tot 1996 was u in Hongkong lid van de beweging "Hoi Thang Ninh Phin Xa Hoi",

opgericht in Hongkong. Deze beweging verleende hulp aan gehandicapte kinderen, mensen met psychische problemen en ijverde voor meer democratie in Vietnam. In 1996 werd uw asielaanvraag in Hongkong geweigerd en keerde u terug naar Vietnam. Aangekomen in Vietnam werd u vastgehouden in een kamp waar u samen met andere Vietnamezen aan een soort van identiteitscontrole werd onderworpen. Niettegenstaande u daar verklaarde dat u in Hongkong voor bovenvermelde beweging actief was geweest werd u na drie dagen vrijgelaten. U verklaarde nadien door de politie in het oog te worden gehouden. In 2000 werd u door de politie geconvoceerd. U verklaarde dat de politie u wou ondervragen over geld dat u had ontvangen vanuit Zwitserland als steun aan de slachtoffers van een storm. De politie ondervroeg u en u werd ervan verdacht contacten te hebben met een buitenlandse organisatie omdat u in het verleden reeds had toegegeven dat u in Hongkong politiek actief te zijn geweest. In 2001 besloot u om Vietnam te verlaten. U kreeg een uitnodiging van een familielid uit België. U werd in 2001 opnieuw door de politie geconvoceerd om een verklaring te ondertekenen dat u na het verstrijken van uw visum naar Vietnam zou terugkeren. Op 1 juli 2001 verliet u Vietnam. U kwam in België aan op 7 juli 2001. Pas nadat u op 29 september 2008 werd betrapt tijdens een RVA-controle vroeg u in hier asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer : een kopie van uw paspoort met visum voor België, documenten met betrekking tot uw verblijf en weigering van asielaanvraag in Hongkong, een foto genomen in Hongkong, twee convocaties van de politie respectievelijk dd. 14/11/2001 en 7/01/2001.

Op 21/10/2008 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing van het Vluchtelingenstatus en het Subsidiaire Beschermingsstatus. De weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal werd op 25/11/2008 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Zonder naar Vietnam te zijn teruggekeerd werd op 30/1/2019 opgepakt nadat u op heterdaad werd betrapt voor oplichting, er werd ook vastgesteld dat u illegaal in België verblijft.

Op 27/3/2019 dient u een tweede verzoek om internationale bescherming aan. U beweert niet naar Vietnam te kunnen terugkeren omdat u van vrijheid houdt en omdat u hier in België werd bedreigd door een zekere Dai die de jongere broer is van een politiegeneraal, die beweerde dat u bij een repatriëring naar Vietnam strafrechtelijk zult worden vervolgd. U wilt zich ook inzetten voor de mensenrechten. Ter ondersteuning van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer : een attest van de taalschool "Yaguine en Fode" foto's van uw activiteiten bij de kerk en hulpverlening bij bejaarden en zieken, algemene rapporten over de mensenrechtensituatie in Vietnam en de slechte situatie in de gevangenissen voor "prisoners of conscience", een artikel uit het Vietnams strafwetboek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, namelijk dat u hier in België interesse vertoont voor de mensenrechten, dat u door een broer van een politiegeneraal in België werd bedreigd dat u bij een repatriëring naar

Vietnam strafrechtelijk zou worden vervolgd en dat u nog steeds een gevangenisstraf vrees omdat u illegaal in het buitenland heeft verbleven, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Wat betreft uw interesse voor de mensenrechten waarvan u beweert dat die in Vietnam worden geschonden, moet worden vastgesteld dat u daarover eerder vaag bent. U tracht deze interesse te staven door het voorleggen van een aantal foto's waarop te zien zou zijn dat u helpt bij een kerkgemeenschap en daar ook goede werken verricht met het verlenen van hulp aan zieken en bejaarden. Het is geweten dat de Vietnamese autoriteiten kunnen optreden tegen bloggers en mensenrechtenactivisten die de Vietnamese staat in een slecht daglicht stellen, doch uw activiteiten die u in België uitvoerde kunnen bezwaarlijk van die aard beschouwd worden dat zij door de Vietnamese autoriteiten in negatieve zin worden gepercipieerd. In hetzelfde verband verwijst u ook nog naar activiteiten van de vereniging "TNPSXH" (jeugd vereniging voor sociaal werk) waarvoor u in Hongkong actief was van 1992 tot 1996. Hierbij moet echter worden vastgesteld dat deze elementen waardoor u in Vietnam in de problemen kwam in uw eerste verzoek om internationale bescherming als ongeloofwaardig werden beoordeeld door het Commissariaat-generaal en dat de weigeringsbeslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd.

Wat betreft uw verklaringen dat u hier door een broer van een Vietnamese politie-generaal werd bedreigd om strafrechtelijk te worden vervolgd als u door de Belgische autoriteiten naar Vietnam zou worden teruggestuurd, moet worden vastgesteld dat die moeilijk kunnen overtuigen. Van die persoon kunt u enkel zeggen dat hij Dai heet doch zijn familienaam was u onbekend. Indien u daadwerkelijk zou zijn bedreigd door Dai kan worden verwacht dat u onmiddellijk na die bedreiging een tweede verzoek tot internationale bescherming zou indienen en niet zou wachten tot het ogenblik dat u door de Belgische autoriteiten werd opgepakt wegens oplichting. Bovendien moet in dat kader ook nog worden vastgesteld dat u reeds op 30/01/2019 werd opgepakt en pas op 27/03/2019 om bescherming verzocht. Indien u daadwerkelijk oprecht was om op te komen voor de mensenrechten en effectief door Dai werd bedreigd kan worden aangenomen dat u eerder uw tweede verzoek voor internationale bescherming had ingediend. Dat u dit niet heeft gedaan ondermijnt de ernst van uw ingeroepen vrees.

Wat betreft uw vrees om in Vietnam te worden opgesloten omdat u illegaal in het buitenland verbleef, moet worden opgemerkt dat reeds in uw eerste verzoek om internationale bescherming werd geargumenteed dat het Vietnamese strafwetboek illegale immigratie strafbaar stelt, maar dat er uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het Vietnamese strafwetboek illegale immigratie weliswaar strafbaar stelt maar dat er de facto geen vervolgingen plaatsvinden van emigranten die uit Westerse landen worden teruggestuurd. Dit geldt eveneens voor recidivisten. Dat u beweert momenteel een risico te lopen op strafrechtelijke vervolging wegens het illegaal verblijf in het buitenland is een blote bewering. U toont immers niet aan dat de situatie momenteel veranderd is en u ook effectief zult worden veroordeeld. Bovendien spreekt het artikel van het Vietnamese strafwetboek dat u voorlegt zich niet uit over het illegaal verblijf in het buitenland, maar wel over het illegaal vertrek, illegale binnenkomst en illegaal verblijf in Vietnam. Uit het administratief dossier blijkt echter dat u Vietnam legaal verlaten heeft met uw eigen paspoort en dat er op 13/03/2019 een laissez-passer werd uitgereikt geldig tot 13/09/2019, waardoor u legaal kunt terugreizen. Er is geen enkele aanwijzing dat u op basis van het artikel uit het Vietnamese strafwetboek dat u voorlegt zult worden vervolgd.

De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard om bovenvermelde vaststellingen te wijzigen. De algemene artikels die u voorlegt over de mensenrechtensituatie in Vietnam tonen geenszins aan dat u bij een eventuele terugkeer naar Vietnam persoonlijk het slachtoffer zult zijn van een vervolging in de zin van de Geneefse Conventie of een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals omschreven in de Wet over de Subsidiaire Bescherming. U legt immers geen enkel document neer waaruit blijkt dat u persoonlijk door de Vietnamese autoriteiten wordt geviséerd omwille van de door u aangehaalde redenen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert, middels verwijzing naar de vluchtelingendefinitie, aan dat het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel werden geschonden.

Verzoeker weerlegt de bestreden beslissing als volgt:

"a) Aangaande het asielrelaas van verzoeker

(...)

Nochtans is verzoeker zijn asielrelaas duidelijk en blijkt uit zijn verklaringen dat hij absoluut niet kan terugkeren naar Vietnam. Hij werd intussen ook bedreigd door een broer van een Vietnamese Politiegeneraal in België. Deze man, genaamd "Oai", gaf duidelijk aan dat verzoeker bij een terugkeer naar Vietnam strafrechtelijk zou worden vervolgd! Aldus is dit zeker en vast een nieuw element en bovendien bestaat de vrees om in onmenselijke of mensonterende situaties terecht te komen ook nog steeds.

Reeds in de jaren negentig kon verzoeker niet meer in Vietnam verblijven. Hij is als bootvluchteling uiteindelijk terechtgekomen in Hong Kong waar hij vijf jaar in een vluchtelingenkamp heeft verbleven. Na deze periode besloot de VN uiteindelijk om het kamp te sluiten en iedereen terug te sturen naar Vietnam. Verzoeker diende noodgedwongen terug te keren doch had geen enkele kans in Vietnam en werd opgejaagd door de autoriteiten. Hij heeft nooit op enige hulp noch bescherming van de Vietnamese autoriteiten kunnen rekenen.

Uiteindelijk kon verzoeker Vietnam dan toch verlaten en dit op een legale wijze. Hij had aldus geen nood aan internationale bescherming op het moment van zijn vertrek. Eenmaal aangekomen in België, voelde verzoeker de opluchting bij zichzelf en de last die van zijn schouders was gevallen. Immers, werd hij hier niet meer opgejaagd door de autoriteiten en liep hij geen gevaar meer om strafrechtelijk te worden vervolgd omwille van zijn overtuiging en zijn intense wil om vrij te zijn.

Verzoeker verbleef steeds bij familie in België. Zijn familieleden leven allemaal buiten Vietnam, sommigen zijn naar Amerika getrokken en anderen verblijven hier net zoals zijn zus samen met haar kinderen. Dit toont ook aan dat het gehele gezin van verzoeker op de vlucht was door de situatie in Vietnam en dat zij er niet konden blijven. Zij zijn tegenstanders van het regime en deze kunnen in Vietnam niet getolereerd worden! Aldus loopt verzoeker wel degelijk het risico te worden blootgesteld aan ernstige schendingen van zijn mensenrechten indien hij moet terugkeren naar Vietnam.

Hij is jaren geleden moeten vluchten uit zijn geboorteland gelet op het vervolgingsbeleid en de hoge graad van corruptie. Reeds tijdens zijn tienerjaren werd hij met deze fenomenen geconfronteerd. Hij kwam uiteindelijk aan in Hong Kong en verbleef er vijf jaar tot het vluchtelingenkamp werd gesloten en verzoeker aan zijn lot werd overgelaten. Hij keerde terug naar Vietnam maar de situatie was onhoudbaar. De overheid verhinderde zijn mogelijkheden om te werken en een rustig en veilig leven leiden was onmogelijk. Hij riskeert te worden blootgesteld aan mensonterende behandelingen.

Verzoeker heeft telkens een duidelijke uiteenzetting gegeven van zijn situatie, doch het CGVS blijft eraan vasthouden dat de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zouden zijn. Verzoeker kan dit standpunt niet begrijpen, zeker niet gelet op het feit dat zijn integrale familie het land van herkomst is ontvlucht en niemand thans nog in Vietnam verblijft!

Het is dus zeker niet ongeloofwaardig wanneer verzoeker stelt dat ook hij niet kan terugkeren!

Verder bekritiseerde men het tijdstip waarop verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming instelde en daarenboven stelt men dat verzoeker zou zijn opgepakt wegens oplichting, quod non.

Men motiveert als volgt: "Wat betreft uw verklaringen dat u hier door een broer van een Vietnamese politie-generaal werd bedreigd om strafrechtelijk te worden vervolgd als u door de Belgische autoriteiten naar Vietnam zou worden teruggestuurd, moet worden vastgesteld dat die moeilijk kunnen overtuigen. Van die persoon kunt u enkel zeggen dat hij Dai heet doch zijn familienaam was u onbekend. Indien u daadwerkelijk zou zijn bedreigd door Dai kan worden verwacht dat u onmiddellijk na die bedreiging een tweede verzoek tot internationale bescherming zou indienen en niet zou wachten tot u door de Belgische autoriteiten werd opgepakt wegens oplichting."

Gelet op het langdurig verblijf in België en de volledige integratie van verzoeker, was hij in de overtuiging dat hij zijn verblijf op andere wijzen kon legaliseren om in België te blijven (bijvoorbeeld door middel van een regularisering). Om die reden heeft hij niet onmiddellijk een tweede verzoek tot internationale bescherming ingesteld. Dit is geenszins een reden om aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanspraak te twijfelen!

Bovendien meent men dat verzoeker in het verleden werd opgepakt voor oplichting en dat hij in het kader daarvan opnieuw een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend.

Dit is geenszins juist! Verzoeker werd nooit veroordeeld voor oplichting en heeft zich hieraan ook nooit schuldig gemaakt. Verzoeker wenst thans de oorzaak voor het opstellen van het desbetreffende PV te nuanceren. Verzoeker ging naar de supermarkt om leeggoed binnen te geven en in ruil hiervoor kortingsbonnen te aanvaarden met een geringe waarde. In de supermarkt zag verzoeker enkele bonnetjes liggen die recht geven op een geringe waarde. Deze waren naar alle waarschijnlijkheid door andere mensen verloren of weggegooid. Dat er derhalve geen sprake kan zijn van het misdrijf "oplichting". Immers zijn de constitutieve elementen van dit misdrijf geenszins vervuld. Het moreel bestanddeel ontbreekt hier duidelijk. Lezing van het Strafwetboek leert ons dat het intentioneel element vereist is om te kunnen spreken van het misdrijf "oplichting".

Dat het opstellen van een PV niet betekent dat verzoeker zich zou hebben schuldig gemaakt aan het plegen van strafbare feiten.

Dat integendeel zijn blanco strafregister aantoont dat verzoeker een vrome burger is die de Belgische (straf)wetten naleeft.

Dat verzoeker aldus een nieuw verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend gelet op zijn arrestatie is geenszins juist!

b) Aangaande het onderzoek van het dossier van verzoeker

De definitie van "refugee sur place": "In the global context, a person who is not a refugee when they leave their country of origin, but who becomes a refugee, that is, acquires a well-founded fear of persecution, at a later date."

Verzoeker had geen nood aan bescherming toen hij Vietnam verliet. Hij kwam immers legaal met een visum naar België om het huwelijk van zijn nicht bij te wonen. Toen zijn visum verliep had hij wel degelijk nood aan internationale bescherming want zijn ganse familie was intussen Vietnam ontvlucht wegens het gevaar om te worden vervolgd met een eventuele fatale afloop tot gevolg.

Verzoeker is nog steeds een tegenstander van het Vietnamese regime en het regime is in al die jaren nog niet gewijzigd! De veiligheidssituatie (ten aanzien van bepaalde personen zoals bijvoorbeeld mensenrechtenverdedigers, tegenstanders van het huidige regime en mensen die voor hun mening willen uitkomen) in Vietnam is erbarmelijk en er is sprake van ernstige schendingen van de internationale mensenrechten.

In een publicatie van Amnesty International kan men het volgende lezen: (...)

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de vreemdeling een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. Het EHRM heeft dienaangaande bepaald dat, om het bestaan van een gevaar op een schending van artikel 3 EVRM na te gaan, de te verwachten gevolgen in het land van herkomst dienen te worden onderzocht en dit rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de vreemdeling. Wat het onderzoeken van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM belang aan de informatie vervat in recente verslagen van onafhankelijke internationale organisaties zoals die van Amnesty International.

In dit dossier is ontegensprekelijk sprake van recente berichtgeving in verband met ernstige mensenrechtenschendingen die een inbreuk uitmaken op de fundamentele waarden die artikel 3 EVRM waarborgt!

Folteringen, onmenselijke en/of mensonterende behandelingen komen zeer vaak voor in Vietnam en zijn voornamelijk gericht tegen personen die opkomen voor hun vrijheid van meningsuiting of die hun

kritiek uiten op het huidige regime. De Vietnamese autoriteiten arresteren, mishandelen en intimideren vaak mensenrechtenverdedigers die daarbovenop ook een lange gevangenisstraf krijgen. Mensenrechtenverdedigers en mensen die gekant zijn tegen het regime leven in gevangenschap onder zeer slechte omstandigheden en hebben geen toegang tot medische zorg of rechtshulp en mogen evenmin contact hebben met hun familie.

(...)

Wat de omstandigheden eigen aan het geval van verzoeker betreft: nadat hij eerdere vluchtte en asiel vroeg in Hong Kong, verliet hij in 2001 opnieuw Vietnam en verblijft hij nu al bijna 18 jaar in België, waarvan de Vietnamese overheid weet dat zijn broer en zus er zich als erkende vluchtelingen gevestigd hebben. Verzoeker heeft het aangedurfd zich in Vietnam uit te spreken tegen een corrupte ambtenaar. Hij werd in Vietnam meermaals geslagen, gevolgd en bedreigd (tôt de dood toe). Het is dan ook helemaal niet denkbeeldig dat de Vietnamese veiligheids politie verzoeker zal verdenken van antiregime-activiteiten (zoals propaganda) en/of lidmaatschap van een organisatie in België of zijn buurlanden die ijvert voor democratie en mensenrechten in Vietnam. In geval van terugkeer loopt hij daarom een reëel risico op foltering, onmenselijke en/of mensonterende behandelingen zoals o.a. beschreven in bovenstaand rapport van Amnesty International.

Hoewel de situatie in Vietnam schrijnend is, heeft men het niet nodig geacht om een grondig onderzoek te voeren naar de situatie van verzoeker en de gevolgen die hij zal moeten ondergaan indien hij dient terug te keren naar Vietnam!

Dat hij gelet op bovenstaande uiteenzetting nochtans zeker en vast voldoet aan de voorwaarden die gesteld zijn in de Conventie van Genève.

Dat men nagelaten heeft om dit grondig te onderzoeken hoewel verzoeker zelf de nieuwe elementen heeft aangereikt en zijn gegronde vrees kenbaar heeft gemaakt!

3.2. M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoeker, gelet op het bestaan in zijne hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen. Verzoeker vluchtte reeds jaren geleden uit Vietnam gelet op het communistische regime waarvan hij een fervente tegenstander is.

Het CGVS ontkent het gevaar op schendingen niet. Men stelt immers het volgende in de beslissing: "Het is geweten dat de Vietnamese autoriteiten kunnen optreden tegen bloggers en mensenrechtenactivisten die de Vietnamese staat in een slecht daglicht stellen, [...]" Verzoeker meent dan ook dat hij niet kan terugkeren naar Vietnam gezien de ernst van de situatie ginds die duidelijk ook gekend is bij verwerende partij!

Verzoeker meent dan ook dat er geen discussie kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als vluchteling.

Ter illustratie wil verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria bijlichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Vietnam voor mensenrechtenactivisten en tegenstanders van het regime is zeer ernstig. Dit blijkt onder meer uit verschillende documenten van Amnesty International die aan onderhavig document worden toegevoegd.

Verzoeker heeft bij zijn tweede verzoek om internationale bescherming een nieuw element aangereikt hetwelk opnieuw zijn gegronde vrees voor vervolging duidelijk maakt en bevestigt. Hij wordt immers door een broer van een politiegeneraal bedreigd dat hij bij een terugkeer naar Vietnam strafrechtelijk zal worden vervolgd. Niet enkel door zijn tegenstrijdige houding tegen het huidige regime, maar ook het feit dat hij Vietnam ooit ontvluchtte, kan leiden tot een strafrechtelijke vervolging!

Ook verwerende partij heeft in haar beslissing te kennen gegeven dat er hiertoe een wettelijke mogelijkheid is in Vietnam: "Wat betreft uw vrees om in Vietnam te worden opgesloten omdat u illegaal in het buitenland verbleef, moet worden opgemerkt dat reeds in uw eerste verzoek om internationale bescherming werd geargumenteed dat het Vietnamese strafwetboek illegale immigratie strafbaar stelt, maar dat er uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het Vietnamese strafwetboek illegale weliswaar strafbaar stelt maar dat er de facto geen vervolgingen plaatsvinden van emigranten die uit Westerse landen worden teruggestuurd. "

Deze motivering kan niet overtuigen en is absoluut niet pertinent. Immers kan men geen rekening houden met een eventueel gedoogbeleid hetwelk niet wettelijk verankerd is! Bovendien stelt men eerst

dat het wel wettelijk vervolgbaar is, maar dat er de facto geen vervolgingen plaatsvinden van emigranten die uit Westerse landen worden teruggestuurd. Dit is zonder meer een twijfelachtige motivering die geen rekening houdt met de werkelijke ernst van de situatie. Immers is er een strafwet die een vervolging mogelijk maakt. Een eventueel gedoogbeleid doet hieraan geen afbreuk. Niettemin stelt men later in de beslissing dat het Vietnamees strafwetboek enkel voorziet in een vervolging voor mensen die zich schuldig hebben gemaakt aan illegaal vertrek, illegale binnenkomst en illegaal paspoort. Doch dat het strafbeleid aldus niet toepasbaar is op verzoeker aangezien hij het land legaal verliet en er ook opnieuw legaal naar kan teruggaan.

Deze motivering is tegenstrijdig met de stelling dat er de facto geen vervolgen plaatsvinden van emigranten die uit Westerse landen worden teruggestuurd. Verwerende partij is duidelijk niet zorgvuldig bij het motiveren van haar beslissing en onderzoekt ook niet op een grondige wijze de schending van artikel 3 EVRM en de bepalingen van de Conventie van Genève.

Verzoeker legt wel degelijk documenten voor die van aard zijn om te kunnen vaststellen dat de mensenrechtensituatie in Vietnam erbarmelijk is en dat hij bij een terugkeer persoonlijk het slachtoffer zal zijn van een vervolging in de zin van de Geneefse Conventie of dat hij minstens een reëel risico zal lopen op ernstige schade zoals omschreven in de Wet over de subsidiaire bescherming! Verzoeker zal in zijn land van herkomst worden onderdrukt en ieder mensenrecht worden ontzegd. Hij kan zich op geen enkele wijze uitdrukken en ook het recht op vrijheid van mening (artikel 10 EVRM) wordt met de voeten getreden. Het gevolg hiervan zijn vaak mensonterende behandelingen en straffen met zelfs soms de dood tot gevolg!

De corrupte overheid in Vietnam is vandaag nog steeds een ernstig probleem.

De Vietnamese overheid houdt voor dat ze een anti-corruptie beleid voert, maar in werkelijkheid is dit slechts een façade waaronder een heleboel schendingen van mensenrechten gebukt gaan. Er is duidelijk sprake van een ernstige en alarmerende situatie in Vietnam die het voor verzoeker onmogelijk maakt om terug te keren. De hoge graad van corruptie zal in het geval van verzoeker leiden tot een ernstige schending van artikel 3 EVRM. Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal artikel 3 EVRM geschonden worden.

Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en mensonwaardige of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

(...)

b) Persoonlijke vervolging

(...) Dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet.

(...)

c) Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker.(...)"

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker:

"Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker tevens afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan. Men besluit gewoonweg tot een niet-ontvankelijkheid en heeft het niet nodig gevonden om het dossier verder uit te klaren, hoewel de situatie in Vietnam dermate schrijnend is systematisch mensenrechtenactivisten en tegenstanders van het regime worden gearresteerd en veroordeeld.

Dit is niet correct.

Dat het CGVS afdoende dient te motiveren in zijn beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut!

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd, dat dit minstens niet afdoende wordt onderzocht en hij op basis van de actuele situatie ook minstens nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus.

Dat indien men het dossier van verzoeker grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat hij wel degelijk problemen kent en zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten Uit de motivering van het CGVS blijkt niet dat artikel 48/4 § 2 a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn.

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak. Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op hun belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming. Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven. (...)"

Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

M. VAN DE KLUNDERT, "Is vrijhandel met Vietnam belangrijker dan de mensenrechten?", FTM 2016;

X "Vietnam: Vrijlating Me Nam is goed nieuws, maar niet voldoende", Amnesty International 2018;

Resolutie EP 15 november 2018 over Vietnam, met name over de situatie van politieke gevangenen (2018/2925), aangenomen tekst;

X., "Prisons within prisons - torture and ill-treatment of conscience in Viet Nam", Amnesty International, juli 2016;

Beoordeling

2.2.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR,

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. De bestreden beslissing oordeelt: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, namelijk dat u hier in België interesse vertoont voor de mensenrechten, dat u door een broer van een politiegeneraal in België werd bedreigd dat u bij een repatriëring naar Vietnam strafrechtelijk zou worden vervolgd en dat u nog steeds een gevangenisstraf vrees omdat u illegaal in het buitenland heeft verbleven, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.”*

2.2.3.1. Inzake verzoekers activiteiten voor de mensenrechten stelt de bestreden beslissing:

“Wat betreft uw interesse voor de mensenrechten waarvan u beweert dat die in Vietnam worden geschonden, moet worden vastgesteld dat u daarover eerder vaag bent. U tracht deze interesse te staven door het voorleggen van een aantal foto's waarop te zien zou zijn dat u helpt bij een kerkgemeenschap en daar ook goede werken verricht met het verlenen van hulp aan zieken en bejaarden. Het is geweten dat de Vietnamese autoriteiten kunnen optreden tegen bloggers en mensenrechtenactivisten die de Vietnamese staat in een slecht daglicht stellen, doch uw activiteiten die u in België uitvoerde kunnen bezwaarlijk van die aard beschouwd worden dat zij door de Vietnamese autoriteiten in negatieve zin worden gepercipieerd. In hetzelfde verband verwijst u ook nog naar activiteiten van de vereniging “TNPSXH” (jeugd vereniging voor sociaal werk) waarvoor u in Hongkong actief was van 1992 tot 1996. Hierbij moet echter worden vastgesteld dat deze elementen waardoor u in Vietnam in de problemen kwam in uw eerste verzoek om internationale bescherming als ongeloofwaardig werden beoordeeld door het Commissariaat-generaal en dat de weigeringsbeslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd.”

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift uitgebreid naar zijn levensloop en algemene landeninformatie. Verzoeker brengt echter geen concreet element aan ter weerlegging van voormelde motivering waaruit blijkt dat zijn eerste verzoek om internationale bescherming als ongeloofwaardig werd beoordeeld door verweerder en dat deze weigeringsbeslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd (arrest nr. 19.219 van 25 november 2008).

Verzoeker brengt ook geen concreet element bij waaruit zou kunnen blijken dat hij een actief mensenrechtenactivist is en hij omwille van die activiteiten in een negatief daglicht bij de Vietnamese autoriteiten zou (kunnen) staan.

2.2.3.2. De bestreden beslissing stelt: *“Wat betreft uw verklaringen dat u hier door een broer van een Vietnamese politie-generaal werd bedreigd om strafrechtelijk te worden vervolgd als u door de Belgische autoriteiten naar Vietnam zou worden teruggestuurd, moet worden vastgesteld dat die moeilijk kunnen overtuigen. Van die persoon kunt u enkel zeggen dat hij Dai heet doch zijn familienaam was u onbekend. Indien u daadwerkelijk zou zijn bedreigd door Dai kan worden verwacht dat u onmiddellijk na die bedreiging een tweede verzoek tot internationale bescherming zou indienen en niet zou wachten tot het ogenblik dat u door de Belgische autoriteiten werd opgepakt wegens oplichting. Bovendien moet in dat kader ook nog worden vastgesteld dat u reeds op 30/01/2019 werd opgepakt en pas op 27/03/2019 om bescherming verzocht. Indien u daadwerkelijk oprecht was om op te komen voor de mensenrechten en effectief door Dai werd bedreigd kan worden aangenomen dat u eerder uw*

tweede verzoek voor internationale bescherming had ingediend. Dat u dit niet heeft gedaan ondermijnt de ernst van uw ingeroepen vrees."

Daargelaten de vraag of verzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf (oplichting), dient te worden vastgesteld dat de verwijzing naar een mogelijke regularisatie van zijn verblijf als reden om geen tweede verzoek tot internationale bescherming in te dienen, niet kan worden aangenomen als dienstig argument.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert een gegronde vrees voor vervolging of een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, een verzoek om internationale bescherming zou indienen van wanneer hij daartoe de kans heeft. Dat verzoeker naliet dit te doen en de voorkeur gaf aan de (mogelijke) regularisatie van zijn verblijf alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Daarenboven blijkt verzoeker niet in de mogelijkheid om enigszins concreet de bedreiging door een zekere Dai te kunnen duiden.

Uit verzoekers activiteiten en werk in België kan evenmin afgeleid worden dat deze aanleiding zouden kunnen geven tot de toepassing van het beginsel "refugié sur place". De loutere bewering dat hij niet akkoord gaat met het regime en de verwijzing naar landeninformatie die geen betrekking heeft op de persoon of het profiel van verzoeker kan niet leiden tot de vaststelling dat verzoeker een "refugié sur place" zou zijn.

2.2.3.3. De bestreden beslissing stelt: *"Wat betreft uw vrees om in Vietnam te worden opgesloten omdat u illegaal in het buitenland verbleef, moet worden opgemerkt dat reeds in uw eerste verzoek om internationale bescherming werd geargumenteed dat het Vietnamese strafwetboek illegale immigratie strafbaar stelt, maar dat er uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het Vietnamese strafwetboek illegale immigratie weliswaar strafbaar stelt maar dat er de facto geen vervolgingen plaatsvinden van emigranten die uit Westerse landen worden teruggestuurd. Dit geldt eveneens voor recidivisten. Dat u beweert momenteel een risico te lopen op strafrechtelijke vervolging wegens het illegaal verblijf in het buitenland is een blote bewering. U toont immers niet aan dat de situatie momenteel veranderd is en u ook effectief zult worden veroordeeld. Bovendien spreekt het artikel van het Vietnamese strafwetboek dat u voorlegt zich niet uit over het illegaal verblijf in het buitenland, maar wel over het illegaal vertrek, illegale binnenkomst en illegaal verblijf in Vietnam. Uit het administratief dossier blijkt echter dat u Vietnam legaal verlaten heeft met uw eigen paspoort en dat er op 13/03/2019 een laissez-passer werd uitgereikt geldig tot 13/09/2019, waardoor u legaal kunt terugreizen. Er is geen enkele aanwijzing dat u op basis van het artikel uit het Vietnamese strafwetboek dat u voorlegt zult worden vervolgd."*

Verzoeker verwijst naar de mogelijke toepassing van de strafwet inzake illegale immigratie. Te dezen blijkt dat verzoeker wederom uitgebreid verwijst naar algemene landeninformatie inzake de mensenrechten in Vietnam en de corruptie. Hij haalt echter nergens enig concreet voorbeeld aan dat hij in geval van terugkeer, mede in acht genomen dat hij het land legaal verliet, risico loopt op vervolging omwille van een loutere terugkeer naar het land van zijn nationaliteit. De voormelde motivering blijft onverminderd overeind.

2.4. Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing geen motivering bevat inzake de subsidiaire beschermingsstatus. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist echter feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanvoert die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Dat deze motieven geheel gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.5. Na kennisneming van het administratief en rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

W. MULS